

مقایسه پارامترهای مورفولوژیک و مورفومتریک در نماتودهای جنس همونکوس جدا شده از نشخوارکنندگان اهلی جنوب شرق ایران

رضا نبوی*

گروه پاتوپیولوژی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه زابل، زابل، ایران

(دریافت مقاله: ۱ شهریور ماه ۱۳۹۵، پذیرش نهایی: آبان ماه ۲۹۱۳۹۵)

چکیده

زمینه مطالعه: نماتودهای جنس همونکوس توانایی بالای درایجاد تغییرات ژنتیکی و مورفولوژیک از خودنشان می‌دهند، به راحتی می‌توانند شرایط زندگی خود را در بدن میزبان‌های متنوع سازگار کرده و به حیات خود در شرایط مختلف ادامه دهد. هدف: مطالعه و مقایسه مورفولوژیک و مورفومتریک نماتودهای جنس همونکوس در نشخوارکنندگان اهلی جنوب شرق ایران و مقایسه این پارامترها با نتایج مطالعات انجام شده در سایر نقاط جهان. روش کار: در طول یک دوره یک ساله تعداد ۱۰۰ عدد کرم بالغ همونکوس (۵۰ عدد نر و ۵۰ عدد ماده) از هر کدام از نشخوارکنندگان اهلی (گوسفند، بز، گاو، شتر) مناطق نهیاندان (خراسان جنوبی)، زابل و زاهدان (سیستان و بلوچستان) در جنوب شرقی ایران اخذ شد. پارامترهای شامل طول کرم‌ها (هر دو جنس نر و ماده)، طول گوبنناکولوم، طول اسپیکول، فاصله خار تا انتهای خلفی اسپیکول چپ و راست، فاصله خار راسی تا انتهای قدمی انگل و همچنین ابعاد تخم‌ها از نظر طول و عرض مورد اندازه‌گیری دقیق قرار گرفتند. مقطع عرضی از یک سوم قدامی تمامی انگل‌ها اخذ شده و تعداد تغییرهای طولی کوتیکول (سینلوف) در آن‌ها شمارش گردید. در تجزیه و تحلیل نتایج این مطالعه مقایسه میانگین اندازه پارامترها در همونکوس‌های دام‌های مختلف انجام شد و در این خصوص از آنالیز واریانس یکطرفه (One Way Anova) و آزمون تکمیلی Tukey استفاده گردید، همچنین پارامترهای مورفومتریک با نتایج انتشار یافته توسط Soulby در سال ۱۹۸۲ به عنوان یک منبع استاندارد جهانی مقایسه شدند و در این خصوص از آزمون One Sample TTest استفاده شد. نتایج: برخی از پارامترها مثل طول اسپیکول، فاصله خار تا انتهای خلفی اسپیکول راست و الگوی سینلوف در همونکوس‌های اخذ شده از گوسفند و بز دال بر شباخت این انگل به گونه پلاسماهای با منشأ گاوی دارد. همچنین اختلاف معنی‌دار آماری در سایر پارامترها نشانده‌اند پلی مورفیسم بالا در همونکوس‌های این منطقه از کشور است. نتیجه گیری نهایی: به نظر می‌رسد دلیل وجود این پلی مورفیسم‌ها خصوصاً در نمونه‌های اخذ شده از گوسفند و بز به دلیل تلاقی و جفتگیری‌های متعدد این انگل‌ها با همونکوس‌های غیر بومی با منشأ گاوهای وارداتی از کشورهای مجاور باشد.

واژه‌های کلیدی: مورفولوژیک، مورفومتریک، همونکوس، جنوب شرق

مقدمه

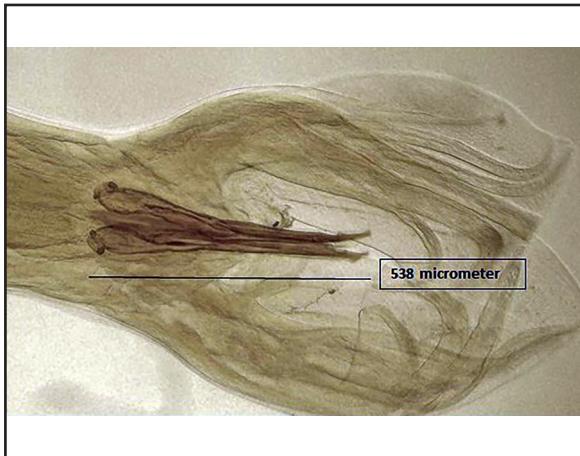
نماتودهای جنس همونکوس به عنوان یکی از مهمترین و خطرناک‌ترین انگل‌های دستگاه گوارش نشخوارکنندگان اهلی در سراسر دنیا محسوب می‌گردند (۱). این انگل در شیردان گوسفند، بز، گاو و شتر زندگی کرده و به دلیل خونخواری بالا برای سلامت میزبان خود مخاطرات فراوانی را به همراه دارد (۲). به اعتقاد بسیاری از محققین نماتودهای جنس همونکوس تحت تأثیر عوامل متعدد چون جغرافیا، درجه حرارت محیط، اینمنی میزبان و همچنین داروهای ضد کرمی دچار تغییرات ژنتیکی و ساختاری می‌گردند به طوریکه این تغییرات بعض‌مانج به بروز اختلافات ریخت شناسی در این انگل می‌شود (۳). به جهت بررسی جنبه‌های مختلف زندگی این نماتود در یک منطقه جغرافیایی خاص باید مشخصات دقیق اطلاعات دقیق تری میزبان‌های متنوع در اختیار داشت تا بتوان از این طریق اطلاعات دقیق تری از اپیدمیولوژی بیماری، اینمنی میزبان و میزان بیماریزابی انگل بدست آورد و در ادامه بتوان راهکارهای کنترل و پیشگیری از آلدگی را به نحو مطلوبی اتخاذ نمود (۴). در مطالعه حاضر که برای اولین بار در جنوب شرقی ایران انجام شده است تلاش بر این بوده که خصوصیات مورفولوژیک و

مواد و روش کار

نمونه گیری: جهت نمونه گیری از دام‌های مرتعی مناطق نهیاندان (خراسان جنوبی)، زابل و زاهدان (سیستان و بلوچستان) در جنوب شرقی ایران استفاده شد. تعداد کلی ۴۵۰ شیردان از دام‌های کشتار شده شامل رأس گوسفند، ۱۵۰ رأس بز، ۱۰۰ رأس گاو و ۵۰ نفر شتر در طول یک دوره یک ساله مورد بازبینی قرار گرفتند. تمامی همونکوس‌های نر و ماده روبت شده در شیردان‌های آلدود جمع آوری و در محلول الكل (۷۰٪) - گلیسرین (۵٪) نگهداری شدند. در نهایت از هر کدام از دام‌های ذکر شده تعداد ۱۰۰ عدد کرم بالغ همونکوس (۵۰ عدد نر و ۵۰ عدد ماده) جداسازی و مورد مطالعات ریخت شناسی قرار گرفتند.

پارامترهای مورد مطالعه: جهت مطالعه همونکوس‌های جدا شده از لاكتوفنل ۱۰٪ به منظور شفاف سازی استفاده شد. پس از آن طول

تصویر ۱. انتهای خلفی همونکوس نر جدا شده از گوسفند. طول اسپیکول چپ ۵۳۸۱ می باشد که با ابعاد گونه پلاسماهی هم خوانی دارد.

در اختیار محققین قرار می دهد (۷). این اطلاعات بیانگر شرایط تأثیرگذار بر زندگی انگل چون وضعیت ایمنی میزان، وضعیت تعذیبی ای میزان و شرایط آب و هوایی می باشند (۷، ۹). همچنین این اطلاعات منجر به فهم بهتر سیر تکاملی انگل در میزان های مختلف می شود (۹). در بین نماتودهای دستگاه گوارش نشخوار کنندگان اهلی در سراسر دنیا همونکوس به عنوان با اهمیت ترین آنها بالاخص در اقلیم های گرم و مرطوب مطرح می باشد (۱۲، ۱۳). آنجاییکه این نماتود توانایی بسیار بالایی در تغییرات ژنتیکی و مورفوژیک از خود نشان می دهد به راحتی می تواند شرایط زندگی خود را در بدن میزان های متنوع سازگار کرده و با ایجاد زیر گونه های جدید به حیات خود در شرایط مختلف ادامه دهد (۲). تا کنون در ایران سه گونه نماتود از جنس همونکوس شناسایی شده است که عبارتند از کوتنتورتوس، پلاسماهی و لونزی استپیس. هر ۳ گونه این نماتودها تووانایی این را دارند که در شیردان نشخوار کنندگان مختلف زندگی کرده و این تووانایی بیشتر از همه در مورد کوتنتورتوس نشان داده شده است (۱۱، ۱۲). اگرچه برخی از محققین معتقدند گونه پلاسماهی وجود ندارد و از آن به عنوان زیر گونه و یا سویه ای از همونکوس کوتنتورتوس نام می برند (۱۳) ولی بیشتر دانشمندان آن را کاملاً متفاوت با همونکوس کوتنتورتوس دانسته و معتقدند این تفاوت ها برای شناسایی یک گونه مجزا کافی می باشد (۱، ۲). در مطالعه حاضر این نماتودها به عنوان دو گونه مجزا در نظر گرفته شدند.

طبق عقیده بیشتر محققین سریع ترین و بهترین روش شناسایی گونه های ذکر شده اندازه گیری طول کلی بدن در جنس نر و ماده و طول اسپیکول ها در جنس نر می باشد (۶). اگرچه مشاهده برخی تنوعات بین گونه ای در این بخش اجتناب ناپذیر است (۶). در مطالعه حاضر تمامی همونکوس های نر مورد مطالعه به طور میانگین در محدوده $15/53\text{ mm}$ تا $17/26$ و همونکوس های ماده در محدوده $22/24$ تا $57/42$ جای داشتند که از نظر اندازه به هر دو گونه کوتنتورتوس و پلاسماهی شبیه هستند (۱۲). در زمینه طول نماتودهای جدا شده از میزان های مختلف اختلاف معنی داری

کرم ها (هر دو جنس نر و ماده)، طول گوبرناکلوم، طول اسپیکول ها، فاصله خار تا انتهای خلفی اسپیکول چپ و راست، فاصله خار راسی تا انتهای قدامی انگل و همچنین ابعاد تخم ها از نظر طول و عرض مورد اندازه گیری دقیق قرار گرفته و نتایج ثبت شدند. از آنجاییکه در مطالعه تاکسونومیک همونکوس تعداد تیغه های طولی در لایه ماتریکس کوتیکول (سینلوف) یک معیار می باشد (۶)، در این مطالعه پس از بررسی پارامترهای ذکر شده انگل های مربوطه در پارافین قالب گیری شده و با استفاده از میکروتوم برش های مذکور با استفاده از میکروسکوپ نوری و با بزرگنمایی ۴۰ مورد مشاهده قرار گرفتند و تعداد این تیغه ها در آنها شمارش شدند.

آنالیز آماری: در تجزیه و تحلیل نتایج مطالعه حاضر دو نوع مقایسه صورت گرفت. در مقایسه اول میانگین اندازه پارامترها در همونکوس های دام های مختلف حاضر در این مطالعه مورد مقایسه قرار گرفتند و در این خصوص از آنالیز واریانس یک طرفه (One Way Anova) و آزمون تکمیلی Tukey استفاده شد (جدول ۱). در مقایسه دوم میانگین این پارامترها به طور مجزا با ارقام انتشار یافته توسط Soulsby در سال ۱۹۸۲ به عنوان یک منبع استاندارد جهانی، مورد مقایسه قرار گرفتند و در این خصوص از آزمون One Sample T Test استفاده شد. سطح معنی داری در این مطالعه در حد 0.05 در نظر گرفته و محاسبات آماری، با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ صورت پذیرفت.

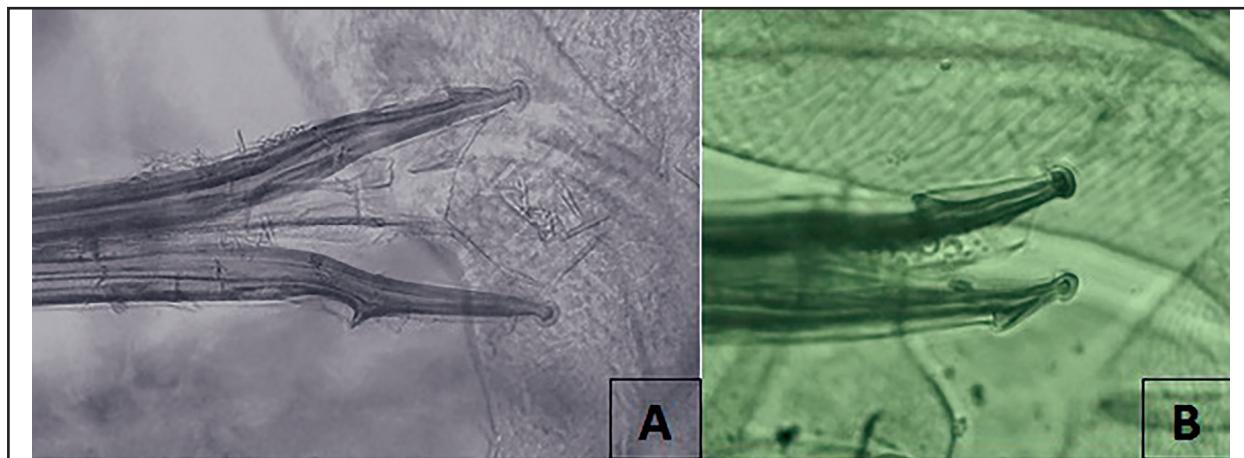
نتایج

جدول ۱ نتایج آنالیز مربوط به پارامترهای اندازه گیری شده در همونکوس های جدا شده از دام های اهلی مناطق شرقی ایران را نشان می دهد. در این جدول مشخص گردیده که طول کرم ماده، طول کرم نر، طول اسپیکول (تصویر ۱)، فاصله خار اسپیکول راست تا انتهای اسپیکول (تصویر ۲)، طول گوبرناکلوم، فاصله خار قدامی تا انتهای کرم (تصویر ۳)، تعداد تیغه های سینلوف (تصویر ۴) و طول تخم در همونکوس های جدا شده از حیوانات مختلف تفاوت آماری معنی داری دارد. جدول ۲ نشان می دهد که طول اسپیکول و فاصله خار اسپیکول راست تا انتهای اسپیکول در جدایه های گوسفند و بز و فاصله خار قدامی تا انتهای کرم در جدایه های حیوانات مختلف در منطقه سیستان به طور معنی داری از اندازه های مربوط به همونکوس کوتنتورتوس ذکر شده توسط Soulsby در سال ۱۹۸۲ بیشتر است. همچنین طول گوبرناکلوم در جدایه های حیوانات در جنوب شرق ایران به طور معنی داری با آنچه که این محقق اعلام نموده تفاوت دارد.

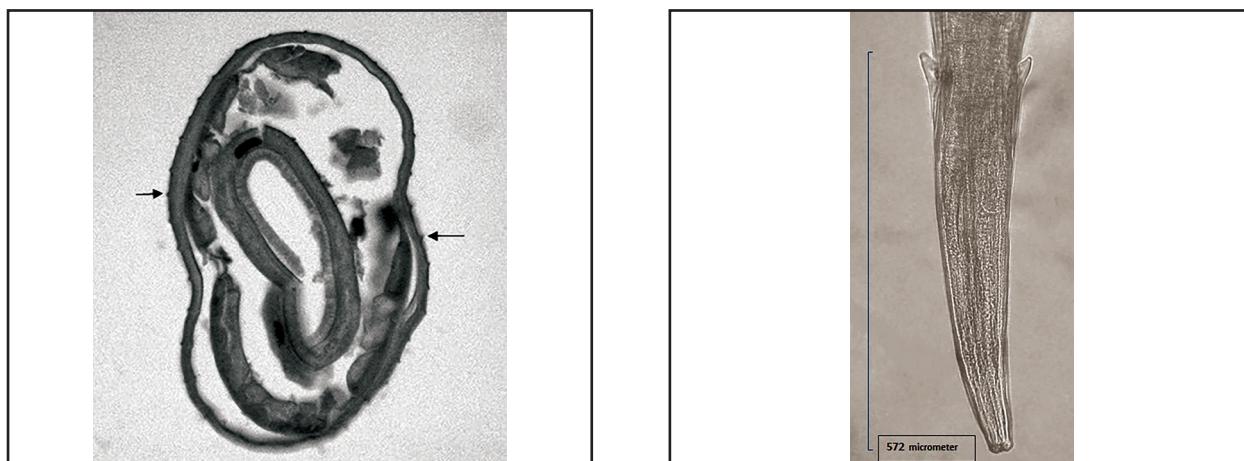
بحث

امروزه مشخص گردیده که توصیفات مورفوژیک و مورفومتریک اطلاعات بسیار مفیدی را در جهت کنترل و پیشگیری از آلدگی های انگلی

تصویر ۲. A: نمایی از انتهای خلفی اسپیکولوها در همونکوس جدا شده از گوسفتند، فاصله خار تا انتهای خلفی اسپیکول راست ۵۹۱ می‌باشد. B: انتهای خلفی اسپیکولوها در همونکوس جدا شده از شتر، فاصله خار تا انتهای خلفی اسپیکول راست ۳۸۱ می‌باشد.

تصویر ۳. یکی از پارامترهای اندازه‌گیری شده فاصله خار تا انتهای قدامی انگل سینلوف، تعداد ۳۶ تیغه در این نمونه قابل شمارش است.

طول اسپیکول همونکوس کوتنتورتوس را حدود ۴۵۰ می‌برآورد نمودند و Lichtenfels و همکاران در سال ۱۹۹۴ عنوان نمودند که طول اسپیکول در همونکوس کوتنتورتوس میان ۳۷۵ تا ۴۷۵ و در پلاسماهای میان ۴۵۰ تا ۵۶۰ می‌باشد. احتمالاً این تفاوت‌ها از شرایط مختلف آب و هوایی - جغرافیایی مؤثر بر پلی مورفیسم نماتودهای نشات می‌گیرد. Oliaee و همکاران در سال ۲۰۱۱ میانگین طول اسپیکول در همونکوس کوتنتورتوس را ۴۲۲/۲ می‌نمودند. آنچه که در مطالعه حاضر جالب توجه است این موضوع است که میانگین طول اسپیکول‌ها در خصوص همونکوس‌های جدا شده از بز و گوسفتند (۵۲۳/۲۹-۵۴۴/۴۹ می) به طور قابل توجهی از آنچه که در مطالعات مشابه از سایر نقاط جهان و ایران گزارش شده (میان ۵۰۶-۴۶۰) بالاتر است و این اختلاف اندازه بیشتر از اختلافات ناشی از آب و هوای تفاوت‌های میزانی این می‌باشد و به عبارت دیگر همونکوس جدا شده از این دام‌ها بیشتر از آنکه شبیه به کوتنتورتوس باشد شبیه به پلاسه آی است (تصویر ۱). در حالیکه آنچه در گاو و شتر دیده شد را میتوان شبیه به کوتنتورتوس در نظر گرفت

مشاهده شد بدین صورت که همونکوس‌های جدا شده از شتر به طور معنی‌داری از سایرین کوتاه‌تر بودند. از عوامل مهم و تأثیر گذار بر طول نماتودها می‌توان به تغذیه و شرایط ایمنی میزان اشاره نمود به طوریکه هر چه دام از نظر تقدیمه‌ای وضعیت مناسب‌تری داشته باشد سیستم ایمنی در آن قوی‌تر بوده و اندازه نماتودها کوتاه‌تر می‌باشد^(۳). البته برخی از محققین معتقدند اندازه یک نماتود در میزان‌های مختلف می‌تواند متفاوت باشد که این امر نیز به نوعی مرتبط با شرایط ایمنی میزان و نحوه سازگاری انگل و میزان است^(۵).

اکثر محققین بر این اعتقادند که طول اسپیکول‌ها در جنس نر سریع‌ترین و مطمئن‌ترین پارامتر قابل مطالعه به جهت تعیین گونه و زیر گونه در همونکوس می‌باشد^{(۴)،(۷)}. ولی به دلیل تفاوت اندازه اسپیکول‌ها در مناطق مختلف جغرافیایی جهان نمی‌توان مرزبندی دقیقی برای تشخیص گونه در این خصوص قائل شد به عنوان مثال Dr Soulsby در سال ۱۹۸۲ میانگین طول اسپیکول‌ها را در همونکوس کوتنتورتوس میان ۴۶۰ تا ۵۰۶ می‌داند. در حالیکه Rahman و Rahim در سال ۲۰۰۷ میانگین

جدول ۱. بررسی مقایسه‌ای مورفوЛОژیک و مورفومتریک نماتودهای جنس همونکوس در دامهای اهلی جنوب شرق ایران.^{*} میانگین‌هایی که با حروف مختلف نشان داده شده‌اند، تفاوت آماری معنی‌داری با یکدیگر دارد ($p < 0.05$). میانگین در زیر مجموعه‌های a و b و c به ترتیب کاهش پیدا می‌کند.

برز	گوسفند	گاو	شتر	
Mean±SE	Mean±SE	Mean±SE	Mean±SE	
۲۴/۵۷±۰/۸۴ ^a	۲۳/۳۳±۰/۲۰ ^{bc}	۲۴/۴۷±۰/۸۷ ^{ab}	۲۲/۰۰±۰/۶۹ ^c	طول کرم ماده (mm)
۱۷/۲۶±۰/۳۲ ^a	۱۶/۶۳±۰/۳۵ ^b	۱۶/۸۴±۰/۳۱ ^b	۱۵/۵۳±۰/۳۲ ^c	طول کرم نر (mm)
۵۲۳/۲۹±۱/۰۴ ^a	۵۴۴/۴۹±۰/۶۷ ^a	۴۶۷/۵۳±۰/۶۰ ^b	۴۶۲/۴۵±۰/۲۷ ^b	طول اسپیکول (μ)
۵۷/۴۴±۰/۲۶ ^a	۵۷/۷۶±۰/۲۴ ^a	۳۹/۸۳±۰/۹۶ ^b	۳۹/۸۵±۰/۸۹ ^b	فاصله خار اسپیکول راست تا انتهای اسپیکول (μ)
۲۵/۳±۰/۴۹ ^a	۲۵/۷۱±۰/۵۶ ^a	۲۵/۶۶±۰/۶۲ ^a	۲۵/۸۵±۰/۵۹ ^a	فاصله خار اسپیکول چپ تا انتهای اسپیکول (μ)
۲۴۲/۶۶±۱/۴۸ ^b	۲۴۴/۱۹±۰/۶۴ ^b	۲۳۱/۵۹±۰/۲۶ ^c	۲۵۴/۰۸±۰/۲۴۳ ^a	طول گویرناکلوم (μ)
۵۹۶/۰۹±۰/۲۴ ^a	۵۹۹/۹۲±۰/۵۱ ^a	۵۹۵/۸۹±۰/۲۴ ^a	۵۷۵/۴۷±۰/۲۵ ^b	فاصله خار قدامی تا انتهای کرم (μ)
۴۴/۴۰±۰/۳۰ ^a	۴۴/۰۲±۰/۲۰ ^a	۴۳/۹۲±۰/۲۴۸ ^a	۴۳/۷۴±۰/۲۶۶ ^a	عرض تخم (μ)
۷۸/۶±۰/۵۲ ^a	۷۷/۲۶±۰/۴۸۹ ^{ab}	۷۷/۰۷±۰/۴۸۸ ^{ab}	۷۶/۴۳±۰/۴۳۳ ^b	طول تخم (μ)
۳۳/۸۴±۰/۱۸۶ ^a	۳۳/۵۲±۰/۱۷۲ ^a	۳۳/۴۶±۰/۱۸۱ ^a	۳۲/۶۲±۰/۱۹۴ ^b	تعداد تیغه‌های سینلوف

جدول ۲. بررسی مقایسه‌ای پارامترهای مورفوLOژیک همونکوس در جنوب شرق ایران با ارقام انتشار یافته توسط Soulsby در سال ۱۹۸۲.^{*}
NS = None Significant .S = Significant

برز	گوسفند	گاو	شتر	۱۹۸۲ Soulsby	
NS	NS	NS	*NS	۱۸-۳۰	طول کرم ماده (mm)
NS	NS	NS	NS	۱۰-۲۰	طول کرم نر (mm)
S ($p = 0.24$)	S ($p < 0.01$)	NS	NS	۴۶-۵۰ ^a	طول اسپیکول (μ)
S ($p < 0.01$)	S ($p < 0.01$)	NS	NS	۴۱-۴۶	فاصله خار اسپیکول راست تا انتهای اسپیکول (μ)
NS	NS	NS	NS	۲۱-۴۰	فاصله خار اسپیکول چپ تا انتهای اسپیکول (μ)
S ($p < 0.01$)	۲۳۵	طول گویرناکلوم (μ)			
S ($p < 0.01$)	۵۶۰	فاصله خار قدامی تا انتهای کرم (μ)			
NS	NS	NS	NS	۴۱-۴۸	عرض تخم (μ)
NS	NS	NS	NS	۷۰-۸۵	طول تخم (μ)
NS	NS	NS	NS	۳۲-۳۶	تعداد تیغه‌های سینلوف

قدامی انگل و در انتهای مری حداقل ۳۰ عدد می‌باشد وی این تعداد را در مورد گونه پلاسه‌ای حداقل ۳۴ عدد عنوان نمود. سایر محققین دنیا از این الگو در تشخیص این نماتودها بهره بردن دارند تعداد تیغه‌های شمارش شده توسط آن‌ها متفاوت گزارش شد. به عنوان مثال Hamid و Rahman در سال ۲۰۰۷ تعداد تیغه‌های را در همونکوس کونتورتوس‌های مالزی بین ۲۰ تا ۲۶ عدد عنوان کرد. به نظر می‌رسد تعداد این تیغه‌ها می‌تواند تابعی از اندازه انگل باشد به عنوان مثال در مالزی که اندازه این نماتود به شکل بارزی از میانگین جهانی پایین تر است تعداد تیغه‌ها نیز کمتر است. آنچه که ما در این مطالعه یافتیم تعداد ۳۲ تا ۳۴ عدد تیغه در هر نماتود بود که تفاوت معنی‌داری در میزان‌های مختلف نداشت که طبق مطالعه Lichtenfels و همکاران در سال ۱۹۹۴ در محدوده پلاسه‌ای جای می‌گیرد (تصویر ۴). سایر پارامترهای مورد مطالعه مثل طول گویرناکلوم، فاصله خار تا انتهای قدامی انگل (تصویر ۳) و ابعاد تخم‌ها، از اندازه یکسانی (در انگل‌های جدا شده از میزان‌های مختلف) برخوردار بودند و نشانه‌ای از پلی مورفیسم در آن‌ها یافت نشد اگرچه در مورد طول گویرناکلوم و فاصله خار تا انتهای قدامی انگل اندازه‌ها بیشتر نزدیک به همونکوس پلاسه‌ای بود. از نتایج

(جدول ۱). فاصله خار اسپیکول‌ها تا انتهای خلفی اسپیکول از پارامترهای مورد مطالعه در تاکسونومی همونکوس است (۷). در مطالعه این پارامتر، در اسپیکول راست همونکوس‌های جدا شده از گوسفند و بز نسبت به گاو و شتر تفاوت معنی‌داری استخراج شد (تصویر ۲). میانگین اندازه این پارامتر با آنچه Soulsby در سال ۱۹۸۲ اندازه‌گیری نموده نیز به شکل معنی‌داری متفاوت است. آنچه از اندازه‌گیری این فاصله در همونکوس‌های جدا شده از گوسفند و بز و مقایسه آن با ارقام ارائه شده توسط Lichtenfels و همکاران در سال ۱۹۹۴ بدست آمد شباهت این نماتودها با گونه پلاسه آی می‌باشد در حالیکه اندازه‌های مربوط به همونکوس‌های گاو و شتر در محدوده کونتورتوس جای می‌گیرد. به دلیل مشاهده همین پلی مورفیسمها بود که در سال ۱۹۸۶ برای اولین بار مطالعه تیغه‌های موجود در ماتریکس کوتیکول همونکوس (سینلوف) برای تفریق گونه‌های کونتورتوس و پلاسه‌ای پیشنهاد شد (۶). و همکاران در سال ۲۰۰۰ مطالعه خود را تکمیل کرده و در نهایت برای تشخیص گونه‌های همونکوس در آمریکای شمالی یک الگوی خاص ارائه نمودند. وی عنوان کرد که در گونه کونتورتوس تعداد تیغه‌های سینلوف در کوتیکول نماتود در محل یک سوم

References

1. Abramatov1, M.B., Amirov1, O.O., Kuchboev1, A.E., Khalilov, I.M., Abdurakhmanov, I.Y. (2013) Morphological and molecular characterization of *Haemonchus contortus* and *H. placei* (Nematoda: Trichostrongylidae) from Uzbekistan by sequences of the second internal transcribed spacer of ribosomal DNA. *Sci Parasitol.* 14: 115-120.
2. Blouin, M.S., Yowell, C.A., Courtney, C.H., Dame, J.B. (1997) *Haemonchus placei* and *Haemonchus contortus* are distinct species based on mtDNA evidence. *Int J Parasitol.* 27: 1383-1387.
3. Jacquiet, P., Humbert, J.F., Comes, A.M., Cabaret, J., Thiam, A., Cheikh, D. (1995) Ecological, morphological and genetic characterization of sympatric *Haemonchus* spp. parasites of domestic ruminants in Mauritania. *Parasitol.* 110: 483-492.
4. Kuchai, J.A., Ahmad, F., Chishti, M.Z., Tak, H., Ahmad, J., Ahmad, S., Rasool, M. (2012) A Study on Morphology and Morphometry of *Haemonchus contortus*. *Pakistan J Zool.* 44: 1737-1741.
5. Kumsa, B., Tolera, A., Abebe, R. (2008) Vulvar morphology and sympatry of *Haemonchus* species in naturally infected sheep and goats of Ogaden region, eastern Ethiopia. *Vet Arhiv.* 78: 331-342.
6. Lichtenfels, J.R., Pilitt, P.A. (2000) Synlophe patterns of the haemonchinae of ruminant (nematoda: trichostrongyloidea). *J Parasitol.* 86: 1093-1098.
7. Lichtenfels, J.R., Pilitt, P.A., Hoberg, E.P. (1994) New morphological characters for identifying individual specimens of *Haemonchus* spp. (Nematoda:Trichostrongyloidea) and a key to species in ruminants of North America. *J Parasitol.* 80: 107-119.
8. Nabavi, R., Shayan, P., Shokrani, H.R., Eslami, A., Bokaie, S. (2011) Evaluation of benzimidazole resistance in *Haemonchus contortus* using comparative PCR-RFLP methods. *Iranian J Parasitol.* 6: 45-53.
9. Oliae, A., Eslami, A., Bokaie, S., Hoghooghi-

این مطالعه اینگونه استنباط می‌شود که همونکوس‌های جمع‌آوری شده از جنوب شرقی ایران بالاخص آن‌هاییکه از گوسفند و بز جدا شدند آثار واضحی از پلی مورفیسم بین گونه‌ای را از خود نشان می‌دهند و بیش از آنکه بتوان آن‌ها را متعلق به گونه کوتورتوس دانست شبیه به پلاسه آی هستند پدیده‌ای که در کمتر نقطه‌ای از دنیا شاید یافت شود زیرا معمولاً همونکوس کوتورتوس به عنوان یک انگل سازگار با انواع نشخوارکنندگان مطرح است و این امر کمتر در مورد پلاسه‌ای صدق می‌کند (۳، ۱۳، ۱۴). دلیل این امر را می‌توان به جغرافیای منطقه مرتبط دانست. استان سیستان و بلوچستان دارای مرز طولانی با کشورهای پاکستان و افغانستان می‌باشد. در طول سال‌های اخیر ورود دام‌های اهلی خصوصاً گاو از کشورهای همجوار به منظور فروش در بازار ایران بسیار رونق داشته است. این دام‌ها که بعضاً از مناطق شرقی پاکستان و حتی هندوستان خریداری شده و این مسافت طولانی را طی می‌نمایند حاوی انواع آلدگی‌های انگلی ناشی از اقلیم گرم و مرطوب آن مناطق بوده (۴)، خطری بالقوه برای دام‌های بومی سیستان و بلوچستان محسوب می‌شوند. همونکوزیز یکی از آلدگی‌هاییست که در این دام‌ها به وفور یافت می‌شود (۴، ۱۴). احتمالاً در طول سال‌ها به دلیل نگهداری دام‌های وارداتی در مجاورت دام‌های بومی بعضی از آلدگی‌های انگلی و از جمله همونکوزیز به جمعیت دام‌های بومی راه یافته و تلاقی این نماتودهای تازه راه یافته با نماتودهای قدیمی منجر به پلی مورفیسم بین گونه‌ای گردیده است. و شاید مشابه همونکوس‌های جدا شده از نشخوارکنندگان کوچک بومی منطقه با گونه پلاسه‌ای را بتوان به ورود این انگل از گاوهای وارداتی و سازگاری با دام‌های بومی منطقه مرتبط دانست. این قضیه از جنبه دیگر نیز بسیار حائز اهمیت است. همونکوس یکی از نماتودهای بسیار توانمند در مقاوم شدن نسبت به انواع داروهای ضد کرمی خصوصاً بنزیمیدازول‌ها محسوب می‌شود (۱۳). تاکنون در همونکوس‌های ایران ژن عامل ایجاد مقاومت نسبت به بنزیمیدازول‌ها شناسایی نشده است (۸). در حالیکه این مقاومت در پاکستان و هندوستان به وفور یافت می‌شود (۴)، یکی از دلایل مشاهده مقاومت دارویی در یک منطقه ورود ژن مقاومت از انگل‌های وارداتی است (۸). خطری که احتمال وقوع آن را به خوبی می‌توان از نتایج مطالعه حاضر احساس نمود. در تکمیل نتایج این مطالعه انجام روش‌های تشخیصی مولکولی در مطالعه پلی مورفیسم در همونکوس‌های منطقه و همچنین مطالعه در زمینه احتمال وجود مقاومت دارویی در آن‌ها پیشنهاد می‌گردد.

تشکر و قدردانی

بدینویسیله از جناب آقایان جواد خدری و داده ابوری به جهت همکاری در جمع‌آوری نمونه‌ها و جناب آقای رضا احمدی کارشناس محترم بخش آسیب شناسی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهرکرد به جهت همکاری در تهییه مقاطع میکروسکوپی تشکر به عمل می‌آید.

- Rad, N., Hajivandi, L. (2011) A Study on Morphometrical Polymorphism of Trichostrongylidae Nematodes in Abomasum of Sheep in Iran. *J Vet Microbiol.* 7: 37-47.
10. Rahman, W.A., Hamid, S. (2007) Morphological characterization of *Haemonchus contortus* in goats (*Capra hircus*) and sheep (*Ovis aries*) in Penang, Malaysia. *Trop Biomed.* 24: 23-27.
11. Riggs, N.L. (2001) Experimental cross-infections of *Haemonchus placei* Place, 1893 in sheep and cattle. *Vet Parasitol.* 1: 197.
12. Soulsby, E.J.L. (1982) *Helminths, Arthropods and Protozoa of Domesticated Animals.* (7th ed.) Baillier Tindal. London, UK.
13. Taylor, M.A., Coop, R.L., Wall, R.L. (2007) *Veterinary Parasitology.* (3rd ed.) Wiley Blackwell. Oxford, UK.
14. Tiwari, J., Kumar, S., Kolte, A.P., Swarnkar, C.P., Singh, D., Pathak K.M. (2006) Detection of benzimidazole resistance in *Haemonchus contortus* using RFLP-PCR technique. *Vet Parasitol.* 138: 301-7.

Comparison of Morphologic and Morphometric parameters in *Haemonchus nematodes* separated from domestic ruminants, in the southeast of Iran

Nabavi, R.*

Department of Pathobiology, Faculty of Veterinary Medicine, University of Zabol, Zabol, Iran

(Received 22 August 2016, Accepted 16 November 2016)

Abstract:

BACKGROUND: The nematodes which belong to *Haemonchus* genes have high ability to show genetic and morphological changes. They can live with convenient adaptation in different hosts. **OBJECTIVES:** A Morphologic and Morphometric comparative study on *Haemonchus nematodes* from domestic ruminants in the southeast of Iran and comparison of studied parameters with the results of other researches around the world. **METHODS:** During an annual period the 100 adult *Haemonchus nematodes* (50 male and 50 female) were collected from each domestic ruminant (sheep, goat, cattle and camel) from Nehbandan (southern Khorasan), Zabol and Zahedan (Sistan and Baluchestan) in the southeast of Iran. In present study the measured parameters are: Total body length of male and female adult nematodes, gubernaculum length, right and left spicule length, the distance between spicule spine and the spicule posterior end, the distance between anterior cervical spine and the anterior end of nematode, the egg diameters. Also, the anterior sections were observed in order to study the longitudinal cuticular ridges (Synloph). The achieved data from nematodes of each host were compared with others using (One Way Anova and Tukey tests), also such comparison was done with the results of one of the standard sources (Soulsby 1982) using One Sample T Test. **RESULTS:** The results of present study showed that some of the parameters such as spicule length, distance between right spicule spine and the spicule posterior end, and Synloph pattern in nematodes from sheep and goat are mostly similar to *Haemonchus placei*. The significant statistical differences in present study results showed high polymorphism in *Haemonchus nematodes* in the area. **CONCLUSIONS:** It seems that such high polymorphism in present nematodes, especially from sheep and goat has been created due to mating of native nematodes and foreign species with the source of imported cattle.

Keyword: morphologic, morphometric, *Haemonchus*, southeast

Figure Legends and Table Captions

Figure 1. Posterior end of male *Haemonchus* separated from Sheep. Left spicule with 538 micrometer similar to *H. placei*.

Figure 2. A: Posterior end of *Haemonchus* spicules separated from Sheep, Distance from spine to the end in right spicule is 59 micrometers. B: Posterior end of *Haemonchus* spicules separated from Camel, Distance from spine to the end in right spicule is 38 micrometers.

Figure 3. Anterior end of *Haemonchus* spp as a morphometric parameter.

Figure 4. A cross section of *Haemonchus* parasite in anterior end of the worm with 36 longitudinal ridge.

Table 1. Comparison of Morphologic and Morphometric parameters in *Haemonchus nematodes* separated from domestic ruminants, Southeast of Iran.

Table 2. Comparison of Morphometric parameters in present study with Soulsby 1982.

*Corresponding author's email: rezanabavi@uoz.ac.ir, Tel: 054-34822250, Fax: 054-34822251

J. Vet. Res. 72, 1, 2017